

Arrest

nr. 187 277 van 22 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Dendermonde

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Dendermonde van 13 september 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 november 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PARMENTIER, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. MONSECOUR, die loco advocaat A. SEGERS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De burgemeester van de stad Dendermonde neemt op 13 september 2016 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 22 september 2016 ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“In uitvoering van, 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie* die op 16-03-2016 werd ingediend door:

[...] om de volgende reden geweigerd:

x Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend. Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis 7,1,1° van de wet van 15 12 1980: legaal verblijf in België is verstreken."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 7, "1,1" 40ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 52, §3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van het zorgvuldigheidsbeginsel en "van de beginselen van behoorlijk bestuur".

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

"[...] De motivatie van gedaagde om een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen luidt als volgt:

" Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend. Aan betrokkene wordt het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis 7,1,1° van de wet van 15 12 1980: legaal verblijf in België is verstreken."

Er is in bovenstaande motivatie echter geenszins aangegeven WAAROM de woonstcontrole negatief was.

In het administratief dossier wordt wel een verslag vanwege een inspecteur van de politie van Dendermonde met betrekking tot de effectieve samenwoning aangetroffen. Dat verslag wordt door gedaagde gevraagd aan de commissaris van de politie van de politiezone Dendermonde met de volgende vermelding:

"Daarom vragen wij om, indien u bij meerdere bezoeken vastgesteld hebt dat noch de vreemdeling noch zijn familielid aanwezig waren in hun woning, betrokkenen op te roepen naar uw bureau om de reden hiervan te achterhalen. De betrokkenen dienen zich aan te melden binnen de tien dagen. Gelieve het antwoord van betrokkenen duidelijk weer te geven. Ze dienen zoveel mogelijk bewijzen aan te brengen van hun afwezigheden. Indien betrokkenen geen gevolg geven aan de oproep, gelieve dit ook te vermelden."

Vervolgens blijkt nergens uit het verslag van samenwoning of van gezamenlijke vestiging dat na twee negatieve controles verzoeker zou zijn opgeroepen om zich aan te melden om de bewijzen aan te brengen voor zijn afwezigheden. Nochtans bestaan die bewijzen.

Wel wordt melding gemaakt van het feit dat mevrouw M.C., als de Belgische wettelijke partner van verzoeker, op 20 augustus 2016 werd aangetroffen in de woonst en een motief zou hebben gegeven voor de afwezigheid van verzoeker. Die verklaring wordt als volgt weergegeven in het verslag: "K.B. aan het werk tot +/- 12.30 uur. Zou enkel in het weekend aanwezig zijn. Blijkt in de week bij -> (sic)."

Uit dit motief blijkt geenszins dat verzoeker niet woonachtig is op het adres van de woonstcontrole, maar enkel dat er een verklaring is voor zijn afwezigheid, namelijk zijn werk bij BPost in Halle. Dit wordt verder verduidelijkt in het verslag (na de onderstreepte titel buurtonderzoek): B. zou werken Bpost in Halle (sic). Geen ploegen, gewoon dagdiensten, 1 weekend om de +/- 2 maanden werkt hij ook."

Ook in de brief met inlichtingen van de inspecteur van de politie aan het gemeentebestuur van Dendermonde wordt dit vermeld: "(...) In het verleden ben ik nogal langs geweest bij haar en heb er BoB.ubacar nooit aangetroffen. Ik confronteer M. hiermee en zij zegt dat B. in de week te [...] verblijft bij zijn broer. Dit is gemakkelijker om naar het werk te rijden. Af en toe moet hij ook in het weekend werken zoals op 20/08/2016."

Uit het geheel van het verslag blijkt dat het motief voor een derde afwezigheid niet verder nagetrokken is. Blijkbaar besluit de inspecteur op basis van deze verklaring en een vaststelling dat er "weinig of niets aanwezig is waaruit ik kan afleiden dat K.B. er zou wonen. Ik zag enkel 2 broeken, hemd, t-shirt en 1 paar schoenen. Geen foto's van beiden aanwezig, geen toiletartikelen of andere goederen die er kunnen op wijzen dat betrokkene er effectief woont."

Voor zover het politieverlag als deel van de motivering van gedaagde kan worden beschouwd, is de motivering onvolledig en intern tegenstrijdig.

Er is ten eerste geen behoorlijke oproeping gebeurd teneinde verzoeker motieven en bewijzen voor zijn afwezigheid te laten voorbrengen.

Ten tweede is op basis van de verklaring van de partner van verzoeker beslist dat verzoeker elders woonachtig is, zonder verzoeker hierover zelf te horen.

Ten derde is er geen buurtcontrole uitgevoerd.

Ten vierde wordt de aanwezige kledij van verzoeker volledig onder de mat geveegd en wordt enkel de afwezigheid van toiletartikelen in overweging genomen om te beslissen dat er geen goederen zijn die erop kunnen wijzen dat betrokkene er effectief woont.

In het artikel 52, § 3 van het Vreemdelingen-K.B. is bepaald:

"Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag doormiddel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

In casu is door gedaagde niet afdoende gemotiveerd dat uit woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft. Uit het verslag van de woonstcontrole blijkt integendeel dat verzoeker WEL op het grondgebied van de gemeente Dendermonde verblijft, doch enkel om professionele redenen, die bewijsbaar waren, op sommige dagen dicht bij zijn werkplaats slaapt, wat De motivering is niet evenredig met het belang van de beslissing. Minstens zou op basis van de in het dossier aanwezige elementen een verder onderzoek van de verblijfplaats van verzoeker dienen te worden uitgevoerd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. (R.v.St. 11 juni 2002, nr. 101.624.)

Overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State moet de motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, verzoeker toelaten de reden te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing (R.v.St., nr. 191.585, 18 maart 2009).

In casu is hieraan niet voldaan. Verzoeker woont wel werkelijk op het opgegeven adres, en de gemeente heeft niet afdoende gecontroleerd dat dit het geval is, noch gemotiveerd waarom dit niet zo zou zijn.

De materiële motiveringsplicht in combinatie met zorgvuldigheidsplicht is geschonden. [...]"

2.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

"[...] De opgenomen motivering en de bestreden beslissing is de volgende:

[...]"

In huidige zaak heeft verwerende partij verzocht aan de politie van Dendermonde om een woonstcontrole uit te voeren, wat ook is gebeurd.

Uit deze woonstcontrole is niet gebleken dat verzoekende partij woonachtig zou zijn te [...]"

De lokale politie is hiervoor drie keer langs geweest:

-Op 16 augustus 2016 om 14.50 uur alwaar niemand thuis was,

-Op 18 augustus 2016 om 18.31 uur alwaar niemand thuis was,

- op 20 augustus 2016 om 9.25u alwaar mevrouw M.C. aanwezig was in de woonst. Zij heeft de lokale politie binnengelaten. De heer B. was niet aanwezig aangezien hij die zaterdag diende te werken.

In de woning stelt de wijkinspecteur vast dat er zo goed als niets aanwezig is van de heer B., de aanwezige kledij blijkt zeer beperkt m.n. 2 broeken, hemd, t-shirt en 1 paar schoenen, voor het overige is er niets aanwezig (geen foto's, geen toiletartikelen,...) waaruit blijkt dat betrokkene daar effectief zou wonen (zie stuk 11 van het administratief dossier).

Uit bovenstaande vaststelling besluit de wijkinspecteur dat betrokkene niet woont op het opgegeven adres, en is de woonstcontrole negatief.

Deze informatie wordt overgemaakt aan verwerende partij, waardoor verwerende partij niet anders kan - gelet op de negatieve woonstcontrole- om een bijlage 20 af te leveren, m.n. de thans bestreden beslissing en dit conform artikel 52 §3 van het Vreemdelingen K.B.

2. Er kan aan verwerende partij niet verweten worden dat zij onzorgvuldig heeft gehandeld. Verwerende partij heeft van de politie een negatief woonstverslag bekomen.

Daarenboven heeft verwerende partij meermaals verzocht aan de lokale politie om eventueel op andere tijdstippen nogmaals een controle te verrichten, echter is de lokale politie hier niet op ingegaan gelet op de veelvuldige plaatsbezoeken die zij reeds had gedaan (zie stukken 11 -13 van het administratief dossier).

Daarenboven vonden de controles op verschillende tijdstippen plaats, m.n. overdag, één 's avonds en één in het weekend.

Op het ogenblik dat de politie door de partner van verzoekende partij wordt binnengelaten, blijkt voor de wijkinspecteur niet dat betrokkene daar effectief woont.

Verwerende partij kan dan ook alleen maar rekening houden met dit negatief woonstverslag, het komt verwerende partij niet toe om de officiële vaststellingen van de lokale politie in twijfel te trekken.

Er wordt gesteld dat niet voldaan is aan de materiële motiveringsplicht daar verzoekende partij niet weet, waarom de woonstcontrole negatief is.

Verzoekende partij is duidelijk op de hoogte van de reden van weigering m.n. een negatieve woonstcontrole.

Daarenboven is ook de materiële motiveringsplicht voldaan, immers is de woonstcontrole een belangrijk element voor de procedure tot gezinshereniging en wanneer deze negatief is dient de gemeente op grond van artikel 52 § 3 van het Vreemdelingen-K.B. een bijlage 20 af te leveren, er bestaat hierbij voor de gemeente, in casu de stad, geen appreciatiemogelijkheid.

Verzoekende partij was op de hoogte van het belang van deze woonstcontrole, en wist dat dit op elk ogenblik kan gebeuren. De politie is driemaal langs geweest slechts éénmaal was mevrouw C. thuis die weliswaar stelde dat de heer B. daar woonachtig was, echter bleek uit niets in de woning zelf dat dit werkelijk zo is (geen foto's, geen toiletartikelen, geen kledij,...).

Uit huidig ingesteld beroep blijkt duidelijk dat betrokkene weet waarom zijn aanvraag werd geweigerd, en dit omwille van een negatieve woonstcontrole, waardoor aan de motiveringsplicht werd voldaan. [...]"

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt, zoals verzoeker terecht voorhoudt in zijn verzoekschrift, in dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

2.4. De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden werd getroffen op grond van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit, dat luidt als volgt:

"Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

In casu werd voormelde bepaling toegepast omdat de verwerende partij van oordeel is dat uit de woonstcontrole niet blijkt dat verzoeker op haar grondgebied verblijft.

Kernpunt van verzoekers betoog is dat de verwerende partij niet aan behoorlijke feitenvinding heeft gedaan en derhalve niet tot de vaststelling kon komen dat hij niet verblijft op het grondgebied van de stad Dendermonde.

2.5. De Raad merkt op dat in casu de wijkagent in opdracht van verweerder op drie nagenoeg aaneensluitende dagen in augustus 2016, met name op twee weekdagen en één zaterdag en op verschillende tijdstippen – éénmaal in de namiddag, éénmaal 's avonds en éénmaal 's morgens – een woonstcontrole uitvoerde, waarbij enkel op zaterdag iemand werd aangetroffen, met name de partner van verzoeker. Gedurende de woonstcontrole waarbij verzoekers partner werd aangetroffen in de woning, werd haar gevraagd naar de reden van de afwezigheid van verzoeker. In deze gaf verzoekers partner te kennen dat verzoeker tijdens de week bij zijn broer in Aalst verblijft, omdat hij is tewerkgesteld bij Bpost te Halle en de afstand woon-werkverkeer vanuit Dendermonde te ver is. Zij verduidelijkt dat zij, ten gevolge van verzoekers preciaire verblijfssituatie, nog geen auto hebben gekocht, omdat zij deze alleen zou dienen aan te kopen. Tevens geeft zij een verklaring waarom verzoeker op het ogenblik van de woonstcontrole niet aanwezig is, met name omdat hij op dat ogenblik aan het werk was. De wijkagent noteert in het verslag nog dat *“weinig of niets aanwezig is waaruit ik kan afleiden dat K.B. er zou wonen. Ik zag enkel 2 broeken, hemd, t-shirt en 1 paar schoenen. Geen foto's van beiden aanwezig, geen toiletartikelen of andere goederen die er kunnen op wijzen dat betrokkene er effectief woont.”*

2.6. De Raad kan zich aansluiten bij verzoekers standpunt dat de verwerende partij niet tot het besluit kon komen dat *“Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend.”* Immers blijkt duidelijk dat verzoekers partner een reden heeft opgegeven voor zijn afwezigheid in de woonst waar de lokale politie van Dendermonde een controle heeft uitgeoefend, met name dat hij werkzaam is bij Bpost in Halle en dus om professionele redenen in de week en soms in het weekend bij zijn broer vertoeft en dat in de woonst kleren werden aangetroffen van verzoeker. Er kan uit de woonstcontrole dan ook niet zomaar worden afgeleid dat verzoeker niet op het grondgebied van de gemeente verblijft. Waar verweerder verwijst naar de vermeldingen in het proces-verbaal van de wijkagent, met name dat er *“weinig of niets aanwezig is waaruit ik kan afleiden dat K.B. er zou wonen. Ik zal enkel 2 broeken, hemd, t-shirt en 1 paar schoenen. Geen foto's van beiden aanwezig, geen toiletartikelen of andere goederen die er kunnen op wijzen dat betrokkene er effectief woont”*, doet dit geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. In het licht van de verklaringen afgelegd door verzoekers partner – met name dat verzoeker gedurende de werkweek en soms in het weekend bij zijn broer verblijft om professionele redenen – kan het aannemelijk zijn dat er slechts weinig persoonlijke bezittingen van verzoeker zijn terug te vinden in de woning. Bovendien zegt het gegeven dat er geen foto's van beiden aanwezig zijn ook geenszins iets over het al dan niet woonachtig zijn van verzoeker op voormeld adres. Indien de verwerende partij twijfelde over het motief van afwezigheid van verzoeker had zij bijkomend onderzoek kunnen laten verrichten, via bijkomende woonstcontroles en door verzoeker de mogelijkheid te geven bewijzen aan te brengen van zijn betrekking bij Bpost in Halle die hem ertoe noopt bij zijn broer te verblijven gelet op zijn actuele financiële situatie en deze van zijn partner en/of de buurt te bevragen zoals verzoeker aangeeft in zijn verzoekschrift. In dergelijke omstandigheden zou verweerder zich niet mogen beperken tot het overnemen van de bevindingen van de wijkagent – die zijn beperkt tot veronderstellingen (*“B. zou werken [bij] Bpost in Halle”*) – doch konden verzoekers verklaringen eenvoudig worden geverifieerd door hem in staat te stellen dienaangaande bewijzen aan te brengen.

2.7. Het niet verrichten van bijkomend onderzoek klemt des te meer, aangezien in de nota met opmerkingen verweerder uitdrukkelijk aangeeft dat *“verwerende partij meermaals verzocht aan de lokale politie om eventueel op andere tijdstippen nogmaals een controle te verrichten, echter is de lokale politie hier niet op ingegaan gelet op de veelvuldige plaatsbezoeken die zij reeds had gedaan”*. Verweerder stelt in de nota dat hij enkel rekening kon houden met dit negatief woonverslag, waarbij het hem niet toekomt om de officiële vaststellingen van de lokale politie in twijfel te trekken. Dit verweer kan evenwel niet overtuigen. Het gegeven dat verweerder en de wijkagent verwikkeld zijn in een dispuut, waarbij eerstgenoemde om bijkomende controles verzoekt en laatstgenoemde van oordeel is dat zulks zich niet opdringt, kan niet ten koste van verzoeker worden beslecht. Verweerder dient deze aangelegenheid onderling met de wijkagent te beslechten. De Raad kan alleen vaststellen dat verweerder zowel in correspondentie vervat in het administratief dossier, als in de nota met opmerkingen duidelijk aangeeft

van oordeel te zijn dat de wijkagent bijkomende handelingen diende te treffen, alvorens te kunnen besluiten dat verzoeker niet woonachtig is op het grondgebied van de stad Dendermonde.

2.8. De Raad kan dan ook niet anders dan opmerken dat het onzorgvuldig overkomt dat verweerder hoewel hij van oordeel is dat er zich meer onderzoek opdringt teneinde verzoekers concrete woon-situatie te achterhalen toch overgaat tot het treffen van een beslissing, waarin hij stelt dat *“uit de controle van de woonplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar [hij] [zijn] aanvraag heeft ingediend”*.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet kan leiden tot een ruimere vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

2.9. De Raad wijst erop dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en het bevel om het grondgebied te verlaten twee van elkaar onderscheiden rechtshandelingen vormen die een toetsing vergen aan verschillende wetsbepalingen en uiteenlopende rechtsgevolgen teweeg-brengen. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat zij met hetzelfde document, ‘bijlage 20’, ter kennis van de betrokkene worden gebracht. Dit document vormt slechts de wijze van kennisgeving doch houdt niet in dat het om één beslissing zou gaan. De Raad beklemtoont dat wanneer twee beslissingen samen worden betekend, hieruit niet kan worden geconcludeerd dat het niet langer twee afzonderlijke beslissingen zijn (zie RvV 23 december 2013, AV, nrs. 115 993 en 115 995 en RvS 15 januari 2014, nr. 226.065 en RvS 23 januari 2014, nrs. 226.182 t.e.m. 226.185).

2.10. De Raad dient in casu op te merken dat verzoeker weliswaar de schending opwerpt van artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet maar dit niet nader uitwerkt noch concretiseert zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is. De Raad wijst er hierbij op dat de omstandigheid dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet aan het wankelen kan brengen. Verzoeker bevindt zich, in het kader van zijn aanvraag gezinshereniging, nog in het stadium van het onderzoek door de stad Dendermonde aangaande de vraag of hij al dan niet woonachtig is op het grondgebied van deze stad, zodat hij zich, bij het openvallen van zijn aanvraag, niet in de situatie van artikel 52, §1, vierde lid van het Vreemdelingenbesluit bevindt, waarbij hij een attest van immatriculatie ontvangt. Aldus bevindt verzoeker zich, ten gevolge van de vernietiging van beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, niet in een met een bevel om het grondgebied te verlaten onverenigbare verblijfssituatie.

Gelet op het voormelde blijft het bevel om het grondgebied te verlaten overeind.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de stad Dendermonde van 13 september 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in de mate dat het is gericht tegen de beslissing van de burgemeester van de stad Dendermonde van 13 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA